

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nánder grófnak 1895. márc. 6-án

Előfizetési árak:

Egészévre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és pénteken.

Szerkesztőség: Jókai-utca 10.

Kiadóhivatal: DEBRECZENYI GYULA KÖNYVNYOMDÁJA (iskola-utca 4. sz.)

Philippinum.

Alig két hónapja még, hogy behantolták a sirt Székesfejervár és Fejérmegye legnagyobb püspökének, dr. Steiner Fülöpnek tetemei fölött. Csodáltuk őt, míg közöttünk élt, az elismerésben osztozott velünk minden ismerője, nem csupán e hazában, hanem e hon határain kívül is. Ha Magyarország püspökeiről szóltak a külföldön, a fejérvári püspök neve a legelső között volt mindig. Kivivta azt szellemi nagysága, kivivták nagy emberi erényei. Olyan volt, mint a szikla, melyet a Teremtő ereje erőssé, szilárdá alakított, sokan talán megütözköznek benne, de Istentől adott erejét elismerni kénytelenek.

Büszkék voltunk reája. Hiszen a mienk volt, a szive, a lelke az utolsó órákban is lángolt érettünk. Püspöki gondjait legfőképpen a mi ügyeink képezték, szeretett bennünket és mindent képes lett volna áldozni, hogy egyházmegyéjét a Krisztus Szívének lángjaitól látta volna lobogni.

És most mindennek vége. A nagy lélek visszaszállott teremtőjéhez. Isten visszakövetelte őt. Itt hagyott bennünket árvaságunkban. De nem! Nem csupán a szomorúság maradt nekünk, visszamaradt reánk az ő nagy emléke, az ő nemes szándékai, nagy lelkének tervei.

Tudjuk, hogy adósa maradtunk, tudtuk és éreztük ott koporsójánál, hogy

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

A Miniserelnök és Hódmezővásárhely törvényhatóságának üdvözléseit követő *közhíradó*: Nagyméltósága id. gróf Pálffy János urnak páratlan alapítványa alkalmából.

Kedves vagy **Vilsten**ben az égen, példás **al**apító ezen országban, egyet **lene**, sőt **legfőbb** **disze** hazánknak. — **Légy** szeren **csés**; **vivat**, **vivat** a haza **javára** sokálg, **igen** **ls** **gy**: Örökön öröklg.

Alba, 23/10. 1900. *Dr. Schaller.*

A baba-ruha.

A kis remegő asszonyka még egyszer megcsókolta férjét (azt hiszem, nem utoljára) és erősen a szívére kötötte, hogy aztán jól viselje magát szalmaözvegségének ideje alatt. Kürth István persze a lehető legkomolyabban megígérte, hogy igen és nyomban könnybe is lábadtak a szemei, a mi utóvégre is nem olyan rettenetes dolog. Mert kérem szépen, ha az asz-

kegyeletünknek, hálaunknak adóját le kell rónunk, s ez az érzet, ezek a gondolatok nem semmisülhetnek meg lelkünkben. Minél távolabb jutunk tőle, tekintetünk mindig nagyobbbnak, óriásibbnak látja őt, látjuk mint emelkedik ki a köznapie lelkék tömegéből, az Ég felé tekintő szemei, lelkének nagy tervei mily, magasztos alakokká teszik őt a milliók sorában.

Ezt kell megörökítenünk. Emléket kell neki állítanunk, olyat, a mely az ő szellemét látható valóvá testesítené, hogy akkor, a mikor mi, a kik őtet ismertük, nem leszünk is: az utókor ismerje meg Őt szellemében, és a mi hálaunkban, szeretetünkben.

Örökítsük meg az ő végrendeletét. Mikor a halál angyala már közelében volt, suhogtatta szárnyait, utolsó pásztorlevelében azt írta, hogy a kereszténységnek tizenkilencz századik születése napját úgy üljük meg méltón, ha katolikus köröket, katolikus legényegyleteket alakítunk, s különösen figyelmünkbe ajánlotta a Székesfejervárott építendő központi katolikus házat, a melybe, mint a kör középpontjába futnának össze a megyei katolikus társadalmi életnek sugarai, s a mely mint egy világító szövétnek irányító fényt lövelne szét egyházmegyénk minden községébe.

Sokan foglalkoztunk a tervvel, a mely szerint sirja fölött emelnék egy hatalmas, díszes emléket. De hát az a

szonyka, a kit Kürth István szeret, két egész hétre válik el tőle, aztán nem is közönséges módon, hanem nyaka köré fonja puha karjait s harmatos, ibolyakék szemeivel olyan bánatosan néz rá, mintha legalább is álló esztendőre hagyná el, akkor az egy szív és egy lélek princípiuma alapján neki, a férjnek is illik könnyezni. S ilyeténképen Kürth István csupán kifogástalan gentlemannak mutatta magát, mikor könnyezett, mint a ki tudja, mivel tartozik szerető kis feleségének.

— Látod azt a ruhácskát, a Gizike ruháját ott a fogason? Csak arra gondolj mindig, akkor nyugodtan távozom.

És édes tekintettel kísérté szavait.

Kürth István látta a baba ruháját s azt is megígérte, hogy mindig arra fog gondolni. S hogy mennyire helyt állott szavának, kiviláglik álmaiból is. Szakadatlanul ruhácskáról álmodott; a merre csak nézett, mindenütt Gizikének a ruháit látta; még söröspalackok, borosüvegek, poharak is mind-mind ilyen piczi ruhácskákban táncoltak előtte az asztalon.

Igy tartott ez vagy négy napon át, mikor is némi változás állott be Kürth István álmai-

halottak országában volna. Oda, a temetőbe menjünk ki sirjához imádkozni, kérjük Istent érte, vagy inkább kérjük őt, hogy Istennél értünk eszedzen. Nekünk az élők között kell őt emlékeztessé tenni, hogy valahányszor reatekin-tünk arra az emlékre, mindig az ő nagysága, az ő eszméi, melyekért oly lelkesülten küzdött, szintén eszünkbe jussanak. Az a hideg kő, a melyet sirja felett állítanánk, halott volna, mint az, a kinek porhüvelyét befödne. Steiner püspök emlékének élőnek, buzdítóknak, serkentőnek kell lenni közöttünk.

Nagyrabecsülendőnek és minden lehető eszközzel megvalósítandónak tartjuk tehát azt az eszmét, a melyet Gremserper István apátkanonok vetett fel a központi kath. házépítő bizottság ülésén, midőn kegyelettel emiélkezvén meg az elhunyt nagy püspökről, az építendő kath. központi házat dr. Steiner püspök emlékére kívánta emelni.

A bizottság örömmel hallotta a szép tervet és lelkesedéssel is tette a magáévá. A részleteket természetesen még nem állapították meg, de mi örömmel és sok szép reménnyel nézünk a jövőndő elé. Látjuk képzeletünkben a *Philippinum* falait emelkedni, benne a nagy püspök szobrát. Az a hely volna, a honnan katolikus társadalmi életünk erőt és tápot nyerne. Hiszen a keresztény renaissance, az újjászületés az egész világon tért hódít. Hatalmas hullámai

ban. Kezdte felejtetni a kisruhás palackokat, poharakat s végre annyira megszabadult a rémképektől, hogy a söröspalackok is, a borosüvegek is előbbi kosztümjeikben, egészen mesztelenül varázsolódtak szemei elé nemcsak álmaiban, hanem — mi türes-tagadás — a valóságban is.

Más szóval — minden félreértés kikerülése végett — Kürth uram kezte megenni ki: ten otthonát s csupa kényszerűségből vendéglökre járt. És bizony megesezt, hogy olykor tizenegytizenkét óráig is elüldögélt barátjaival a jó bor mellett, azzal a különiséggel, hogy barátjain éjjel felé már bizonyos nyugtalanság vett erőt, Kürth István ellenben hősiesen kitarott akár reggelig s ilyenkor nem csoda, ha megirigyel-ték Kürthnek a szalmaözvegségét.

Egyszer, a mint javában borozgatnak s már tizenkettő felé járt az idő, szolgáló lép a terembe s egyenest a Kürthék asztalához tart. Ott megáll egyik ur előtt s így szól:

— Tekintetes ur, kérem szépen, a nagysága kéreti, ha lenne szives elküldeni a kulcsot.

Ez a néhány szó tirkos nyelven volt mondva s tulajdonképen annyit jelentett, hogy jó lesz az urnak haza menni, mert különben...

átverődnek ide hozzánk is. Mi is érezzük az új korszak szellemét, éreztük különösen Steiner püspök szívéből kiáradni. Legyen tehát az az épület emléke a mi nagy püspökünknek, megőrkítése az ő végrendeletének és szellemének.

— **A néppárt Zalában.** Zalamegyében kerüléről-kerületre diadalmasan vonul a néppárt s azért ezen alkalommal a derék szent-gróthi kerületben állapodik meg, hogy népszerűségéről tanúságot tegyen és hogy a kerület hű néppárti polgárai az ő szeretett képviselőjök iránt való ragaszkodásukat fejezhessék ki. Ezért

Zala-Szent-Gróthon

1900. október 28-án, vasárnap délelőtt 11 órakor

Néppárti Népgyűlést

toznak tartani, a következő tárgysorozattal:

1. **Elnöki megnyitó.** Tartja: *Rakoosky István* orsz. képviselő.
2. **Mit tesz a néppárt a kisgazdákért?** Tartja: *Farkas József*, orsz. képviselő.
3. **A néppárt feladatairól.** Tartja: *Kálmán Károly*, a szent-gróthi választókerület orsz. képviselője.
4. **Elnöki zárszó.**

Zala-Szent-Gróthon, 1900. október 1.

A rendezőség.

UJDONSÁGOK.

— **Tanuljunk tőle.** Röviden már megemlékeztünk arról a súlyos csapásról, mely gr. Cziráky Béla v. b. t. tanácsost és családját érte Cziráky Miklós gróf elhunytával. A halálesetről újabbán a következőket írják nekünk:

Cziráky Miklós gróf született 1881. april. hó 6-án Sárospoton, Fejérmegyében. Cziráky Béla gróf király ő felsége főudvarnagya, es. kir. kamarás, v. b. t. t., az aranygyapjas rend vitéze stb. és galánthai Eszterházy Marita grófnő, eszillagereszesrend és palotahölgy másodszült fia. Kiskorától fogva vallásos nevelésben részesült, mely vallásosságát egész haláláig mindig megtartotta. Elemi tanulmányait szülői körében kezdette meg, a gimnázium I. osztályát pedig Székesfejérvárott végezte. A következő évben már a bécsi es. és kir. Theozianumban találjuk az ifjú magnást, hol újra kezdi a gimnáziumot. Ugyanitt tett az 1898-9. tanévben érettségi vizsgálatot is. A következő évben első éves jogász volt ugyancsak Bécsben.

A tekintetes ur megérette a szolgálóját s csak ennyit mondott:

— No csak erjed, majd viszem a kulesot; ugyis készültem már menni.

S el is ment szápen.

A kuleshistória megtette a hatást. Valahány férj volt az asztalnál, mind felkelt s távozott; még Kürth István is, pedig ugyancsak maradhatott volna. Hanem egyszeriben eszébe jutott a baba-ruha s lelkiismeretfurdalást kezdett érezni. S hogy némileg megnyugtassa magát, otthon lekasztotta a ruháskát, össze-vissza csókolta s erősen megfogadta, hogy holnap, meg holnapután, meg azután nem megy koresmába.

Polyton füleibe esengett felesége bucsuzó szava: „Látod azt a ruháskát, a Gizike ruháját ott a fogason; csak arra gondolj mindig, akkor nyugodtan távozom.” Így nem csoda, ha Kürth urat megint elővették a régi álmok.

Másnap este újból iszonyu kísértés kerülte Kürth Istvánt. Háromszor is rátette kezét a kilincsre s mind a háromszor visszatartotta a baba-ruha. Nem, azért sem megy. És nem is

Gymnázista korában király ő felsége két öcsösével apródjává nevezte ki.

Tanuló korában sohasem feledkezett meg vallási kötelességeiről, igen szeretett vallásos dolgokról társalogni. Már kiskorában mint ministráns fu nagyon szeretett szolgálni szt. miseáldozat bemutatásánál. Az egyházi szertartásokat annyira ismerte, mint akár egy theológus. A betegket többször meglátogatta, sőt azok proviziójára is eljárt az udvari pappal. Viselkedése csupa szerénység volt; nem vetett még senkit sem, az utolsó béres gyermekkel is csak úgy társalgot, mint akármily magasrangú társával. Kedves foglalkozása volt a kastély kápolnájában a harmonionumon játszani, szívesen helyettesítette a tanítót a harmonionum az isteni tisztelet alatt. A királyi család iránti szeretetét egész teljességében kimutatta f. é. aug. 18-án király ő felsége születésnapján tartott hálaadó isteni tiszteleten, midőn vallásosságtól áthatott saját költeményét adta elő. Nem különben Szűz Anyánk iránti tiszteletét is híven ápolta magában, ezt is nyilvánította ez év Nagy-boldogasszony napján, midőn 900 éves jubileumukat ünnepeltük.

A jó fiu költészettel is foglalkozott; e téren is legszebbek vallásos költeményei és végrendelegese versekben; költeményei magyar és német nyelven írta.

F. évi szeptember 10-én érkezett atyjával és két öcsésével vissza Dénesfára Bécsből, boldogult királynéknak Requiemiájára. Másnap és a következő két napon át fejfájásról, harmadik napon már lázról is panaszkodott és feke maradt az ágyban. A szerető szülők azonnal gondoskodtak ápolókról és orvosokról. Ápolói a szt. Megváltóról nevezett nővérek voltak a soproni anyaházból, S. Mária Liberata és Emília, kiket a beteg igen megkedvelt szép és ügyes bánásmódjukért és ájtatossági kilenzedet is tartott velük. Az orvosi segély mit sem látszott könnyíteni betegségén, az folyton aggasztóbb lett, de a jó fiu keresztényi türelemmel viselte nagy baját. Október hó 10-én, miután már ismételve elvégezte szt. gyónását, mi czéliből maga kérte a házi papot és az Ur szt. te rének vételével megérősítette magát, buzgó imádság és Mária nevének segítségül hívásával commendatio animae után 10 óra 25 perczkor mint virág elhervadt, visszadta lelkét Teremtőjének. Nyugodjék békében a vallásos jó fiu!

Ravatala a kastély kápolnájában állíttatott fel, hol éjjel-nappal imádkoztak érte jó szülei, rokonai és a hívek. Még október 13-án a reggeli szt. mise után beszenteltetett és hűlt tetemei a kenyeri családi sírboltba, engesztelő szt. mise áldozatok bemutatása után, 10 órakor örök nyugalomra helyezték a boldog feltámadás napjáig. Jó szülei fájdalomt enyhítse, hogy Miklósunk szentül harba meg és imádkozik éretők.

A korán sirba szált, nagytehetségű főnrak adjon az irgalom Istene örök boldogságot!

ment; elővette az újságot s belemerült az olvasásba. Hanem alig fejezte be; kocsizörgést hall s a következő pillanatban felesége lép be az ajtón. Az asszony meg akarta lépni a férjét s leírhatatlan volt öröme, mikor azt a derék, szeretetreméltó embert újságotolvasásba merülve találta.

De azért Kürth István öröme sem volt kisebb. Nem győzött eléggé hálálkodni magában, hogy tegnap az a szolgáló kulesért ment gazdája után a vendéglőbe.

Ha ez nem jön közbe, biztos, hogy ma is ott ülnek együtt s akkor hiszen kereshette volna az asszonyka. Hanem így szót voltak ugrasztva jó időre s örökök lekötöleztette lehet annak a bizonyos barátjának meg a feleségének, mit az által fejezett ki Kürth: István, hogy e naptól fogva bizonyos melegséggel szorított velük kezét, a mit persze azok nem tudtak mire magyarázni.

Kürth uram meg azt gondolja, hogy elég, ha ő tudja s máig sem szolt nekik semmit.

Valnicsek Béla.

— **Pénztár és hivatalvizsgálat.** Halla János m. kir. pénzügyi számbanácsos f. hó 19-én és 20-ikán pénztár- és hivatalvizsgálatot tartott Moór községében. Mindent példás rendben találván elismeréssel fejezte ki.

— **Tűzoltó közgyűlés.** A székesfejérvári önkéntes tűzoltó-egylet f. hó 28-án d. u. 2 órakor a tűzoltó örtanya üléstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek főtárgya az új alapszabály tervezet tárgyalása lesz.

— **Vásári akrobaták.** Nincs vásár szentáció nélkül. Hol valakinek a bugyelárisán, hol pedig becses ábrázatán vágunk eret a vásár egyes romantikára vágyó alakjai. Ilyesmí történt a jelenlegi vásáron is. *Pinke István* helybeli kömvés legény Cumberland gondolatolvasó tehetségének hiányában, mit sem sejtve a kétes sátoroknál épen a fejérvári bicskákat guszálta, midőn *Mihályi Imre* szintén helybeli lakos, volt lovász-inas egy kissé nobli spiccczes állapotban hátulról minden magyarázat nélkül egy hátalmas letagadhatlan pofont intézett *Pinke* gondolkodásának kutféjéhez. A mint a következményekből kitűnik, *Pinke* ezt meg is érezte, mert a kezében lévő új meggyafabott olyan express csapást rögtönzött *Mihályinak* a nyaka közé, hogy a következő perczekben már nemcsak a szokásos vásári eső, hanem a vér is áztatta a gladiatori viadal ünnepelt színterét. A harczi magyarok összeforrott vasmarkait végül az odasiető *Sulyok* rendőrbiztos olvaszotta szét, úgy, hogy a szintén a helyszínrre érkező *Polcz* Péter I. alkaptányra már csak az észretört delikvensnek töredelmes vallomásainak megállgatása nehezedett.

— **A tartalékos tisztek szemléje.** A tartalékos tisztek ellenőrző szemléje az egész országban egy napon, november hó 4-én szokott lenni. A szemlén minden tiszte téli diszben tartozik megjelenni. Ez idén, mivel 4-ike vasárnapra esik, a szemlést november 5-én tartják meg.

— **Az igazoló választmány** ma d. e. 11 órakor f. hó 11-iki határozatának megfelelőleg ülést tartott s ez alkalommal néhány igényjogosult igazolását tudomásul vette. A mennyiben a szabályszerien közzétett hatósági hirdetmény szerint a mai nap volt az utolsó terminus az igazolás eszközölhetésére, a választmány jövőben igazolásként helyt nem adhat.

— **Közönetnyilvánítás.** Fogadják mindazon rokonaink, jó barátaink s ismerőseink, kik boldogult fejlethetelen jó édes Anyánk elhunytá alkalmából részvétüket nyilvánítani s a ravatalra koszorut helyezni szivesek voltak. hálás köszönetünket. Székesfejérvár, 1900. október hó.

Tschida Arthur.

— **A felekezeti középiskolák állami felügyelete.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter az 1883. évi XXX. t.-cz. alapján a bonyhádi algyimnáziumnak, mint felekezeti középiskolának, meglátogatásával s az állami felügyelet gyakorlásával *Spitkó Lajos* székesfejérvári tankerületi főigazgatót bizta meg.

— **Zsidógyerekek a középiskolákban.** Az 1898/99. tanévben Magyarország középiskoláiban 12.779 zsidógyerek tanult. Rettenetes szám ez, ha meggondoljuk, hogy Magyarország 16 millió lakosa közül állítólag 1.000.000 zsidó van s mégis a középiskolákban a zsidók az összes tanulók 22-64 százalékát képezik és számszerint csak a katolikusok haladják tul. ágostai, evangélikus református, görög mind kevesebb van a zsidóknál. s szomorubb még, hogy ezen 12.779 zsidó közül 3017 darabot katolikus pénzen, katolikus intézetekben tanítanak. s pedig tanul a kir. katolikus gimnáziumokban 1072, a benézéseknél 154, a ciszterciatáknál 142, a paristáknál 1104, a premontriéknél 324, a püspöki gimnáziumokban 103, az erdélyi katolikus státus iskolában 90, a görög katolikus középiskoláiban 23 (ezek a legboldogabbak). Szóval, katolikus iskoláink katolikus pénzen évente több mint 3000 zsidógyereket tanítanak, hogy kioktatva őket, ráereszszék erre a szegény országra

— **Szűrtől ünnepély.** A déli vasút műhelymunkásainak delegációja által f. hó 14-én rendezett szűrtől ünnepély alkalmával, mely minden tekintetben igen jól sikerült, felülfizetési szívek voltak: Bauscher Béla 5 kor.; Mison Sándor 4 kor.; Feiér Odón 2 kor. 40 fill.; Bogár Gyula, Láties István 2—2 kor.; N. N., N. N., 1.60—1.60 kor.; Briffing József, Magyar János, Száber Nándor, Verniggé Richard 1.20—1.20 fill.; Blum Ferencz, Bori József, Csordás Sándor, Hári Lajos, Horváth József, Kapitány L., Knittel-hoffer Ferencz, Kovács István, Magyaródi Imre, Magyaródi Sándor, May Alajos, Nyikos Imre, Polczér Mihály, Reigl Antal, Sütő Ferencz 1—1 kor.; Berger Gyula, Juhász K., Kis Ferencz, Somogyi Béla 80—80 fill.; Kaufman Simon 70 fill.; Draskovits L., Horváth Istvánné, Kaász Antal, Rónai István, Sziksz András, Vincz Jenő 60—60 fill.; N. N., Ruska N., Szűts Jánosné, Závodnik S. 40—40 fill.; Grünshneck János, N. N. 20—20 fillért. A felülfizetőknek a rendezőség mond halás köszönetet.

— **Vásári krónikák.** Igy országos vásár idején már nem is szokatlan dolog kisebb-nagyobb lopási esetekről hírt adnunk. Rendőrségünk, ugy látszik, élénk figyelemmel kísérte kedvelt alakjait, a zsebmetszőket, mert működésük az alkalommal nullára redukálódott. Ime, mily ideális állapot, elmúlik egy vásár zsebmetszés nélkül. Voltak ugyan a vásárnak kisebb kaliberű tolvajnói, ámde ezek rövid munkálódás után a rendőség körmei közé kerültek s így a kár esetről esetre megtérült. Szabó Jánosné sz. Polgár Katalin várpalotai lakosnő konyhafelszerelését iparkodott kiegészíteni. Elve lévén nemcsak honi, de helyi ipart is pártolni, *Kozdát* Vendel várpalotai földönarúlót szerencsételte s tőle néhány konyhakést és velltát elemelt. Téli gunyáról is gondoskodni kívánt s rövid uton birtokába kerített egy téli kabátot is. Nem élvezhette azonban a lopott dolgokat, mert a rendőség kezébe került, a honnan a járásbírószághoz kísérték az ekkor már siránkozó asszonyt. — *Kovács Jánosné* sz. *Kovács Zsuzsanna* seregélyesi lakosnő az urát egy sipkával akarta megajándékozni, — lopott is egyet hamarjában, de *Sulyok János* rendőrbiztos tetten érte s a kapitányság elé állította. Szintén a járásbírószághoz számolt el tetteről.

— **Az összpontosítási költségek felemelése.** A honvédség harcképességének fokozatos fejlesztése és a modern hadseregek színvonalán való fentartása érdekében feltétlenül szükséges, hogy egy a tisztai kar, mint az altisztek és legénység már békében lehetőleg mindazon viszonyokkal megismerkedjenek, amelyek közé háboru esetén juthatnak, amiért is elkerülhetetlen, hogy egy a gyalog, mint a lovas csapatok rendes állomáshelyükön kívül s a rendszeresített állománynál nagyobb csapatokkal egyesítve gyakoroljanak. A honvédelmi miniszternek e célra rendelkezésére bocsátott összeg azonban oly csekély, hogy e gyakorlatok nem voltak ugy keresztülvihetőek, amint az az elérendő cél biztosítása érdekében kívánatos volna. A honvédelmi miniszter most benyújtott költségelőirányzatában a jövő évre már nagyobb összeg megszavazását kéri az országgyűléstől, hogy a gyakorlatokat a jövő évben már nagyobb mértékben tarthatják meg.

— **Fejérvári legények.** *Vieger Károly* és *Vieger Ferencz* zápoly-utca 28. sz. a. legényemberek f. hó 21-én már csak a vásár kedvéért is betértek egy ital borra *Vig Imre* királykútczai korcsmájába s ott csendesen italoztak, míg nem a szomszéd asztalnál ülő legények egyike arczul nem legyinti az egyik *Vieger*t. A szomszéd asztalnál ifj. *Gulig István* malom-utcai és *Almási Antal* öreg-utcai legények mulattak egy decczi murezi mellett. A két *Vieger* az ütést szó nélkül tűrte, majd fizettek s ott hagyták a vendéglőt. Mintegy fél óra mulva a

Vieger-fiúk vezérlete alatt rendezett hadseregeként vonult a *Vig*-féle korcsma felé 15 „fehérvári” felfegyverkezve botokkal és durungokkal s a hős *Toldinak* gyenge utódai nyösörögve czipeltek magukkal egy nyomórudat is. A felvonulás megtörténte után mindenekelőtt az utcái ablakokat bevették s a botokkal és a nyomórudal megpiszkálták a bentlő ellenfeleiket, a kik néhány borosüveggel adták meg a választ. A ház valóságos ostrom alá került. Mikor ugyanis az utca felől a támadások eredménytelensége nyilvánvaló volt, a bős had a kerítést kitördelte, az udvaron át ostromolta a házat. Beverték minden ablakot, ajtót s az udvaron is mindent törtek-zuztak, sőt még a tetőzetet is megromgálták. A két órai ostrom végül mégis kudarczczal végződött. Hiába ígérték, hogy megölik, a ki kijön a korcsmából, senki sem jött onnan ki reggelig, annyira megrémültek a juhaj legények támadásától. Negyven ablaktábla romjai jelzik a ház pusztulását. S ha valaki ezeket a legényeket meglátná a rendőség előtt, hát legalább is gyengeelméjűeknek hinné őket, tekintetük oly ártatlan, mint egy birkáé. Hanem bezzeg nagy legények egyébként.

— **Lopott lovak.** *Lakatos Budi Julianna*, állítólag czecei cigány asszony f. hó 20-án beállított a keresztesi jegyzőhöz, s régi járlatok alapján két lóról járlatot kért. A régi járlatban foglalt állatleírás azonban elogysem illet a két csikóra. A jegyző a dolgot nagyon gyanusnak találta, s átadta a cigánymatrónt a járőrökkel együtt a csendőrségnek, a honnan a mi rendőségünkhez, később pedig az ügyészséghez került a zugoldó cigányasszony, a ki bár a tulajdonjogot igazolni nem képes, a lovak holszerzésére vonatkozólag felvilágosítást nem ad.

Régi tőkén termett 40 hektoliter iszakai hegyi bor eladó. Bővebben Széchenyi-utca 21. szám alatt.

Irodalom.

— **Vörösmarty Mihály életrajza a nép számára!** Ily című munka kerül ki pár nap mulva *Bodnár Gáspár* ismert népiró tollából. A királyköltő élete oly élénken s ugy a nép szája ize szerint van megírva, hogy a melyik földműves házában e művet elolvassák, ott *Vörösmarty* emléke folyton élni fog. A könyv ára 70 fillér lesz. Tíz példány egyszerre való megrendelésével 60 fillér. Már most meg lehet rendelni a szerzőnél *Szatmáron*, vagy a *Magyar Földművelői* szerkesztőségében.

— **A „Magyar Szemle” szépirodalmi, kritikai és művészeti hetilapnak** legújabb 42-ik száma a szokott gazdag tartalommal jelent meg. Változatos tartalma a számnak a következő: *Dulczinea*. — *Az oberammergau passió-játék*. III. *Hevesi Sándortól*. — *Oszi kép*. (Költemény.) *Takács Gedeontól*. — *Türelem rozsát terem?* *Valmicsék Bélától*. — *Jó jelek*. *Torkos Lászlótól*. — *Régi könyvekből*. — *Mikor a levelek hullanak*. *Krisztian Winterhjelmtől*. — *Uj élet*. (Költemény.) *Sipos Istvántól*. — *Arva Marcsa és még valami*. *Jancsó Ilonától*. — *Bucus*. (Költemény.) *Lord Byron után ford.*: *Havadi Barnabás*. — *Dosztojevszkijről*, I. (Könyvismertetés.) *H. J.-tól*. — *Szinházi krónika*. h. 1-től. — *Hétről-hétre*. (Tárcza.) (—) — *Irodalom és művészet*. — *Vegyések*. — *Szerkesztői üzenetek*. A „*Magyar Szemle*” szerkesztője *Kaposi József*, kiadója *Kacsvinszky Lajos*. Megjelen minden héten s előfizetési ára egész évre 12 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal *Budapest*, VI. *Uj-utca 14. sz.*

— **„Jézus legsz. Szíve nagy képes népnaptára az 1901. évre.”** Ezt a címet viseli az a csinos kivitelű, gazdag tartalmu naptár, melyet az egyházmegyei könyvnyomda Szombathelyen a napok-

ban közebeocsátott. Egy keretbe foglalható díszes színnyomata kép azt a jelenetet tünteti fel, mikor az isteni Üdvözítő isteni Szívét boldog *Alacoque Margitnak* kinyilatkoztatja. A szöveg között pedig 45 igen jól sikerült aczelmetszetű képben gyönyörködhetünk. Változatos tartalma a következő: 1. Csillagászati rész naplójegyzetekkel. 2. A feleséges uralkodó ház. 3. Korés egyházi számítás. 4. A szerkesztő üdvözlő szavai. 5. Jézus szent Szívéhez. Költemény. Irta: *dr. Tóth József*. 6. Jézus szentséges Szíve iránt való ájtatosságról. Irta: *Tauber Tauber Sándor*. 7. Róma négy főtemploma. Irta: *dr. Tóth József*. 8. A római katakombákról. Irta: *dr. Tóth József*. 9. A prágai kis Jézus tisztelete. Irta: *P. Soós István*, karmelita rendű házfőnök. 10. Az isteni Szív és és 13-ik *Leó* pápa. 11. *Wilfinger József*, kínai magyar bithirdető. Irta: *Illés Ferencz*, szombathelyi kanonok. 12. A 19-ik század nevezetesebb eseményei. Összeállította: *Historikus*. 13. A kath. egyház egyetemes zsinatai. Összeállította: *Historicus*. 14. A vak *leó*. Elbeszélés. Irta: *Kincs István*. 15. A párizsi világiállítástról. Irta: *Peregrius*. 16. A Transzváli és kínai háboru. 17. Államfők az Európán kívül fekvő országokban. 18. Európa államai és fejedelmek. 19. Bélyegilleték. 20. Közjegyzői díjszabályzat. 21. Ügyvédi díjszabás. 22. Érczépész összehasonlító táblázat. 23. Kamatszámítási táblázat. 24. Adomattár. 25. Névnepok jegyzéke betűrendben. 26. Városok jegyzéke. 27. Hirdetések.

A naptár ára a lehető legmérsékeltőbb. Egy példány 30 kr., azaz 60 fillér! Kapható minden könyvkereskedésben és az egyházmegyei nyomdában Szombathelyen. Megvételre és terjesztésre legmélegbőbben ajánljuk olvasóinknak ezt a szép és díszes tartalmu naptárt!

Felolós szerkesztő: **Chay Antal.**

Építésszek, építőmesterek és háztulajdonosok

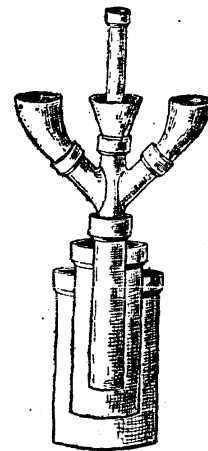
figyelmébe ajánlja gyártmányát az
ELSŐ MAGYAR
„SCAGLIOL” építőlemez-gyár
TATA-TÓVÁROS.

A szabadalmazott építőlemez, nyaralók, lakóházak, amerikai jégvermek, gazdasági és gyári épületeknek vagy ezek átalakításánál kiválóan alkalmas.

Tűz és fagymentes, teljesen száraz mennyezetek, boltozatok, kerítéstalpak, válaszfalak, kémény és szellőztető csövekhez alkalmas, gomba, fereg és salétrom mentes anyag.

Uj, gyors és a legolcsóbb építkezési rendszer. Magyarázó füzetek és egyes anyagok árai díjtalanul küldetnek.

Beton és Cementáru-gyár.

Szabadalmazott (Zisseler rendszer) sodronyszövetbetétű betoncsövek, könyök, tölésér és elágazások bármely átmérvök, továbbá lábazati-kövek, lépcsők, kéményfedkövek és cement burkoló lapok állandóan raktáron vannak. — *Istálló jászolokat, etető és itató vályukat* jünányos árban készíttetnek.

**SZVOBODA
GYULA**

Építész.
TATA-TÓVÁROS.

Bodajki keresztény hitelszövetkezet.

MÉRLEG-SZÁMLA.

Sz.	Vagyon	Rész		Egész		Sz.	Teher	Tagok száma	Betét mennyiség	Rész		Egész	
		kor.	fill.	kor.	fill.					kor.	fill.	kor.	fill.
	I. Évtársulat költsőneiben	5916	—	—	—	1	Heti befizetések	172	364	3662	20	—	—
1	Pénzkészlet az év végén	160	72	6076	72	2	Takarékbetétek			2047	20	—	—
2	Leltár: butor és alakulási érték	115	—	115	—	3	Ev végén tőkésített kamatok			45	81	5755	21
	Átmeneti tétel:					4	Felszerelés mint a tartalékalap tulajdona			115	—	—	—
3	Hátralékos kamat	—	75	—	75	5	A jövedelem 20%-a a tartalék-alap javára			48	38	163	38
							Átmeneti tétel:						
						6	Előre fizetett jövő évét illető kamat			80	96	80	96
							Üzletrészek jövedelme:						
						7	364 üzletrész után á = 53 fillér			192	92	192	92
				6192	47							6192	47

Pénztári forgalom: 6593 kor. 90 fill.

Bodajkon, 1900. június hó 30. napján.

Szentiványi Károly s. k.,
elnök.

Lábadai Mihály s. k.,
igazgató.

Pap Móríc s. k.,
igazgató s pénztárnok.

Ásványi Béla s. k.,
könyvelő.

A felügyelő-bizottság az évi számadásokat és jelen mérleget — nemkülönb a nyereség-felosztást a ker. törv. 195. §-a szerint megvizsgálta — azokat a közgyűléshez tett évi jelentése szerint helyesnek találta.

Bodajkon, 1900. szept. 10.

Vértes Ferencz s. k.,
felügyelő-bizotts. tag.

Jeszenszky Lajos s. k.,
felügyelő-bizottsági tag.

Cserny Adolf,
felügyelő-bizottsági tag.

Bodajki keresztény hitelszövetkezet.

NYERESÉG- és VESZTESÉG-SZÁMLA.

Sz.	Költség	Rész		Egész		Sz.	Jövedelem	Rész		Egész	
		kor.	fill.	kor.	fill.			kor.	fill.	kor.	fill.
1	Letétek után kifizetett kamat	2	18	—	—	1	Kamatokból	196	45	—	—
2	Leltári s alakulási költség	115	—	—	—	2	Késedelmi kamatokból	51	42	—	—
3	Tartalékalapra a jövedelem 20%	48	38	165	56	3	Beiratás és illetekekből	156	42	404	29
4	Év végén tőkésített kamat	45	81	45	81						
	Üzletrészek jövedelme	192	92	192	92						
				404	29					404	29

Bodajkon 1900. évi június 30-án.

A számadás idején volt a szövetkezetnek 172 tagja 364 betéttel.

Szentiványi Károly s. k.,
elnök.

Lábadai Mihály s. k.,
igazgató.

Pap Móríc s. k.,
igazgató s pénztárnok.

Ásványi Béla s. k.,
könyvelő.

Ezen nyereség- és veszteség-számlát a fő- és mellék-könyvekkel összehasonlítottuk és helyesnek találtuk.

Bodajkon, 1900. szept. 10.

Vértes Ferencz s. k.,
felügyelő-bizottsági tag.

Jeszenszky Lajos,
felügyelő-bizottsági tag.

Cserny Adolf,
felügyelő-bizottsági tag.

Nyomatott Debreczeni Gyula könyvnyomdájában Székesfehérvárott, Iskola-u. 4. sz.